

10/10/2002 18:10 Trelleborgs / Ystads Allehanda

Trelleborgs Museum - Alexius Huber av Robert Dahlström

[\(för att se bilder från utställningen, klicka HÄR\)](#)

Vi står i ett av rummen på Trelleborgs Museum som vetter ut mot havet och järnvägen. Solen stänker ner i vattnet och skapar en glittrande rörelse som ständigt förnyas och förändras.

Vilket fantastiskt rum! Vilket ljus och vilka möjligheter, säger Alexius Huber med stor entusiasm och låter blicken försvinna ut mot horisonten.

Rummet och utsikten över järnvägen och havet har sina poänger när det gäller Alexius Huber. I det utmärkta [förordet till utställningskatalogen \(klicka\)](#) skriver Jan Thorsten Ahlstrand att Alexius Huber redan som barn var fascinerad av just vattenreflexerna som optiskt fenomen och dynamiken i ett tågs rörelser.

I rummet ut mot havet kan jag se både vattenreflexerna och tågens rörelse spegla sig i Alexius Hubers stål och de slipade brytningarna skapar ständigt nya bilder efter ljusets rörelser och tågen som passerar. Så möts naturen, industrialismen och Alexius Hubers konstruktivistiska konst i ett och samma rum. Alexius Hubers konst är till ytan strängt konstruktivistisk. Hantverket är absolut exakt, geometrin in till millimetern perfekt och balansen och dynamiken fulländad. Men det är inte en kall och ingenjörsmässigt känslolös konstruktivism utan hans bilder är fulla av liv och värme. Illusionen av det tredimensionella är påträngande och kännbar och spelet mellan det konvexa och konkava studsar mellan näthinnan och hjärnbarken.

Jag tror att en av anledningarna till det kan vara att Alexius Huber alltid arbetar i samspel med ljuset och rörelsen, två levande krafter. Utan ljus och rörelse blir hans optiska koncept bara en platt yta av stål. Förvisso mönstrad men död. Men när stålet väcks till liv då strålar det av kraft och en slags glädje.

- Kom ska jag visa dig.

Alexius Huber drar mig lite försiktigt i kavajärmen och vi går in i det stora, helt runda rummet på museet. Hans lösning på det runda rummet är genialisk. På väggarna slipade koncept från olika år, placerade i en behaglig

rytm som ger både ett lugn och en lätt vibrerande spänning. En bit in på golvet från de många fönstren stor ett antal rak, upprätta skulpturer i plexiglas, stål och svart diabas. De svarar gott mot stålet på väggarna. Och exakt mitt i rummet ligger ett antal stålspeglar i sand och avför dem svävar en stor, kraftig, slipad stål balk i en tunn lina. Illusionen är perfekt. Man ser inte linan, balken svävar i luften och när Alexius Huber med mycket lätt hand sätter den i cirklande rörelse uppstår stor magi.

Hela rummet börjar leva, de olika bilderna på väggarna kommer och går i balkens spegling, staden utanför fönstret, träden, husen passerar, solen bränner till och studsar från balken via en av de stående skulpturerna och försvinner åter ut genom ett fönster.

Det är absolut tyst. De renoverande hantverkarna tar en paus och jag känner direkt möjligheten att försjunka i ett meditativt tillstånd med hjälp av Alexius Hubers fantastiska verk.

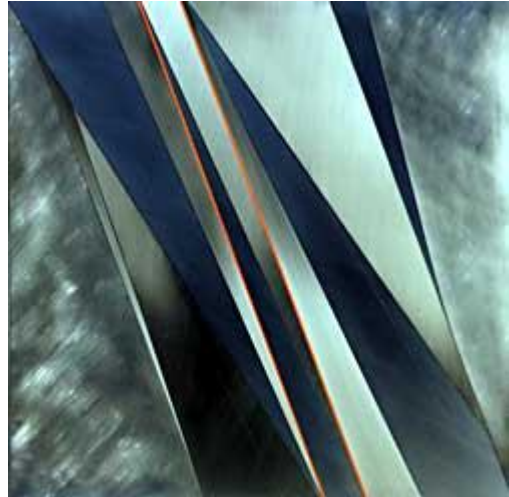
För så måste vi se det! Hela det runda rummet är en helhet, ett enda konstverk, en enda skulptur och ett bländande konstruktivistiskt utropstecken.

Alexius Huber står tyst och funderar. Sedan säger han: Det vore fullt möjligt att sätta upp två magneter på var sin sida av rummet och låta en stål balk verkligen sväva fritt i rummet...undrar hur det skulle bli...?

Således kan man konstatera att Alexius Huber i sanning lever upp till det konstruktivistiska idealet att konsten ska vara ett medel till andlig befrielse, vilket också Jan Thorsten Ahlstrand konstaterar i utställningskatalogen.

Men den andra sidan av konstruktivismen - det praktiska, funktionella och samhällsnyttiga - lever också starkt hos honom. Vi pratar länge om hur snyggt man kan göra ventilationstrummor, radiomaster, husfasader, staket och annat och dessutom i ett material som står pall för det mesta av väder och vind och luftföroreningar. Alexius Huber visar en bild av [fyra ventilationstorn i Malmö som han skapade 1988](#) (klicka) och det är bara att hålla med honom. Funktionellt men ändå levande och vackert.

Men åter till den andliga sidan av hans konst. Åter drar han med mig till ett annat rum. Nu kliver vi bakom ett svart draperi och hamnar i en nästan psykedelisk värld

med en snurrande stålmobil, vandrade ljus och olika färgreflexer. Rummet är en slags 1960-talsupplevelse och verken är också från den tiden. Jag fastnar och blir helt uppslukad av en spegling av några bollar eller ägg som till synes svävar fritt i rummet i speglingen.

Alexius Huber är född i Stuttgart 1939. Han har en gedigen utbildning i industridesign, måleri, grafik och metallskulptur och blev tidigt hängiven det konstruktivistiska idealet. Och det har han hållit fast vid. Han kom till Sverige i mitten av 1960-talet genom äktenskap med en svensk kvinna. bodde ett tag på västkusten och har nu, efter många år i Södra Sandby, utanför Lund, flyttat ner till den vinterbonade sommarstugan i Höllviken. Där tänker han stanna. Han har en lång och gedigen karriär bakom sig och ställde, till exempel, ut i Trelleborg på Axel Ebbes konsthall 1992, i Ystad 1980 och 1986, i Tomelilla 1987 och på Tingshuset i Trelleborg hänger en av hans reliefer sedan 1985.

Utställningen på Trelleborgs museum är omfattande och innehåller verk från hela hans konstnärliga liv. Det är en storartad utställning och förmodligen en av de viktigaste som visats i Trelleborg hittills. En riktig smakstart för det nyrenoverade Trelleborgs Museum med andra ord!

Robert Dahlström

ALEXIUS HUBER

Reflexioner över optiska koncept

Trelleborgs Museum

Vernissage 11 oktober, 19.00

T o m 12 januari 2003